

II.

Til Folkethinget!

Undertegnede Stomagermester H. C. Heegaard, Kongens Nytorv 34, tillader mig herved at henvende mig til det høie Folkething i nedenstaaende Sag.

Under den Forespørgsel, som Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds den 3die ds. rettede til Justitsministeren, httrede Forespørgeren bl. A., at jeg paa en Henvendelse fra mine tidligere Svende, om at underskrive en ny Priskurant vægrede mig ved at give min Underskrift paa Priskuranten, men gav mit Vresord paa at betale efter den, hvorefter Forespørgeren fortsatte saaledes: „men det viste sig, at Maaneden efter brød denne Mand (Undertegnede) sit Vresord og nedfattede den Bøn, som han var gaaet ind paa at betale.“

I Anledning af denne imod mig fremsatte ærerørige og ganske ubeføiede Sigtelse tillader jeg mig i Henhold til Grundlovens § 57 at anholde om det høie Folkethings Samthkke til at drage Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, Hr. Strædermester P. Holm, til Ansvar efter Injurilovgivningen.

Kjøbenhavn, den 18de December 1888.

Erhbødigst

H. C. Heegaard.

Det er af overordentlig Vigtighed for Rigsdagens Arbejder, at dens Medlemmer med størst mulig Klarhed og Frimodighed kunne udtale deres Overbevisning og behjse de Forhold, der gjøres til Gjenstand for Rigsdagens Forhandlinger. Derfor har Grundlovens § 57 paa særegen Maade værnet om deres Ytringsfrihed ved den Bestemmelse, at Rigsdagsmændene ikke kunne drages til Ansvar ved Domstolene for deres Ytringer paa Rigsdagen, medmindre vedkommende Thing giver sit Samthkke dertil. Og derfor har Folkethinget, hver Gang der fra Udenforstaaende er fremkommet Begjæring om Tilladelse til at drage et Medlem til Ansvar for Domstolene for hans Ytringer paa Thinge, omhyggelig overveiet, om der i det foreliggende Tilfælde var tilstrækkelig Grund til at fravige den almindelige Regel.

Hvad det første af de nu foreliggende Andragender angaar, kan Udvalgets Flertal (Albertsen, Bajer, Bøjsen, S. Holm og Holstein-Ledreborg) ikke erkjende, at de 37 Andragere have haft Joie til at betragte den anførte Ytring af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds som en personlig Fornærmelse imod dem. Han har ikke angrebet nogen enkelt Person. Han har kun udtalt sin Opfattelse af Begrebet „Stræbrækkeren“, saaledes som det var blevet forklaret under den foreliggende Sag.

I det andet Tilfælde maa det erkjendes, at den paaandede Ytring af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, var rettet mod Andrageren, Stomagermester Heegaard. Men det fremgaar af Talens Sammenhæng, at Folkethingsmanden kun har fremsat sin Bestyldning i den Forvisning, at dens Sandfærdighed vilde blive godtgjort under den Retsdag, som Stomagermester Heegaard har anlagt mod Stomagervendenes Formand, fordi denne paa et offentligt Møde havde bestyldt ham for at have brudt sit Vresord og sin egenhændige Underskrift paa Priskuranten. Og Folkethingsmanden sluttede sin Dmtale af dette Punkt med følgende Ord: „Det vil vise sig, hvorvidt det kan lykkes at fri ham for Brud paa Vresord og egenhændig Underskrift“. Derefter kan Flertallet ikke tilraade Folkethinget at give sit Samthkke til, at Stomagermester Heegaard drager Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds til Ansvar for Domstolene for den paaalagde Ytring. Thi denne vil ikke kunne komme Andrageren til Skade paa gode Navn og Rygte, naar han under sin Sag mod Stomagervendenes Formand godtgjør, at Bestyldningen for Brud paa Vresord har været ubeføiet.

Flertallet (Albertsen, Bajer, Bøjsen, S. Holm og Holstein-Ledreborg) gjør der-